

Warszawa, 10 maja 2010r.

FNEZ – 28/2010

Stanowisko w sprawie projektu ustawy o zmianie ustawy o obszarach morskich Rzeczypospolitej polskiej i administracji morskiej (druk sejmowy nr 2564) oraz ustawy o zmianie ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz niektórych innych ustaw (KRM-10-74-09), uzgodnione pomiędzy FNEZ i Polskim Towarzystwem Energetyki Wiatrowej.

W doniesieniu do projektu stanowiska Rządu z dnia 21-04-2010 wobec, wniesionego przez Komisję Nadzwyczajną „Przyjazne Państwo” projektu ustawy o zmianie ustawy o obszarach morskich RP i administracji morskiej (Druk nr 2564) przedstawiamy następujące stanowisko:

1. Z dużym zadowoleniem przyjmujemy projekt stanowiska Rządu RP do przedmiotowej ustawy, przychylny dla większości zaproponowanych w projekcie komisyjnym zmian. Pozytywne stanowisko Rządu daje nadzieję na przyspieszenie prac nad uchwaleniem przepisów, które pozwolą na uruchomienie procedur inwestycyjnych pierwszych projektów morskich farm wiatrowych na polskich obszarach morskich.
2. W związku z równoległymi pracami nad dwoma projektami zmiany ustawy o obszarach morskich, w celu maksymalnego przyspieszenia i zoptymalizowania procesu legislacyjnego, proponujemy doprowadzenie do jak najszybszego uchwalenia projektu komisyjnego, w wersji uwzględniającej uwagi Rządu, a następnie rezygnację w projekcie rządowym z tych zapisów, które zostaną znowelizowane projektem komisyjnym. Ponieważ projekt rządowy dotyczy kilkunastu ustaw i będzie prawdopodobnie budził wiele kontrowersji podczas prac parlamentarnych, istnieje bardzo duże prawdopodobieństwo, iż projekt komisyjny zostanie uchwalony pierwszy. Należy podkreślić, iż w przypadku wejścia w życie nowelizacji ustawy przed końcem roku 2010, pierwsze projekty morskich farm wiatrowych będą miały szansę na realizację nie wcześniej niż w roku 2018-2020.
3. W odniesieniu do postulatu wyrażonego w projekcie stanowiska Rządu, dotyczącego ujednoczenia zapisów art. 23 ust. 6a-6e projektu rządowego oraz komisyjnego, wnioskujemy o:
 - a. Zachowanie terminów zapisanych w projekcie komisyjnym, a więc:
 - i. 5 lat na uzyskanie pozwolenia na budowę, a nie 4 lata na rozpoczęcie wznoszenia sztucznej wyspy (projekt rządowy). Termin 4 lat na rozpoczęcie wznoszenia sztucznych wysp jest stanowczo zbyt krótki, a termin „rozpoczęcie wznoszenia” jest dużo mniej precyzyjny niż termin „uzyskanie pozwolenia na budowę”
 - ii. 8 lat na rozpoczęcie eksploatacji, a nie 7 lat (projekt rządowy) – chodzi o zachowanie terminu 3 lat od momentu otrzymania pozwolenia na budowę, do czasu uruchomienia inwestycji.
 - b. Ujednoczenie zapisów dotyczących unieważniania decyzji w przypadku przekroczenia powyższych terminów, w taki sposób aby gwarantowały one fakultatywność, a nie obligatoryjność unieważnienia pozwolenia w wyniku decyzji właściwego urzędu.

Zachowanie pewnej elastyczności w tym względzie jest niezbędne, zwłaszcza na tak wstępnym etapie rozwoju branży inwestycji na morzu, jaki mamy w Polsce. Dziś nie sposób jest jednoznacznie określić ile będą trwały procedury administracyjne, a także procesy badawcze i projektowe dla np. pierwszych farm wiatrowych na morzu. Aby więc ograniczyć ryzyko inwestycyjne, niezbędne jest zagwarantowanie tak inwestorom, jak i urzędowi warunków do podejmowania decyzji po dogłębnej analizie jednostkowych przypadków. Proponujemy zachowanie następującego schematu zapisów:

„Organ, który wydał pozwolenie, o którym mowa w ust. 1 pkt. 1, może w drodze decyzji unieważnić pozwolenie, jeżeli w ciągu 5 lat od jego wydania, na przedsięwzięcie objęte pozwoleniem nie została wydana decyzja o pozwoleniu na budowę, z przyczyn na które podmiot, który otrzymał pozwolenie nie miał wpływu” Szczegółowa propozycja zapisów została przedstawiona w odrębnym dokumencie.

- c. Dodanie punktu, nakazującego organowi właściwemu do podjęcia decyzji o unieważnieniu pozwolenia, przed podjęciem decyzji o unieważnieniu, wezwanie podmiotu który otrzymał pozwolenie do przedstawienia informacji o wykonanych działaniach, mających na celu realizację inwestycji. Taki zapis zwiększa bezpieczeństwo inwestycyjne oraz zapewnia właściwym organom uzyskanie informacji niezbędnych do analizy, czy przyczyny nieuzyskania pozwolenia na budowę, czy też rozpoczęcia eksploatacji inwestycji leżały po stronie inwestora. Propozycje zapisu przedstawiamy w odrębnym dokumencie.
4. W odniesieniu do wątpliwości związanych z wyceną wartości przedsięwzięcia, a co za tym idzie ustalania wysokości opłaty 1% za wydanie pozwolenia na wznoszenie sztucznych wysp, to problem rzeczywiście jest istotny. Może go jednak rozwiązać projekt realizowany przez Komisję Europejską SETIS (Strategic Energy Technology Plan Information System <http://setis.ec.europa.eu/setis-main>). SETIS stanowi mechanizm wsparcia Europejskiej Polityki Technologii Energetycznych (European Energy Technology Policy), który ma wspomagać proces podejmowania decyzji Grupy Sterującej Wspólnoty Europejskiej ds. Strategicznych Technologii Energetycznych (European Community Steering Group for Strategic Energy Technologies – grupa powołana i zarządzana przez Komisję Europejską, w skład której wchodzi wysocy przedstawiciele rządów państw członkowskich). Projekt ten udostępnia transparentne narzędzie określania bieżących kosztów inwestycyjnych w energetyce, z uwzględnieniem perspektywy na lata 2020 i 2030. Mechanizm ten może być wykorzystywany, zarówno przez wnioskodawców, jak i organ wydający decyzje do określania wartości przedsięwzięcia. Należy jednak podkreślić, że etapem, na którym można precyzyjnie określić faktyczną wartość inwestycji, jest moment jej uruchomienia i oddania do użytku. Można więc rozważyć wprowadzenie zapisu, który gwarantowałby weryfikację wartości opłaty, w momencie uiszczenia jej trzeciej raty, a więc właśnie po oddaniu do użytku. Przed dokonaniem wpłaty 3 raty, inwestor byłby zobowiązany do przedstawienia kosztów wykonanego przedsięwzięcia i organ wydający pozwolenie określałby wysokość 3 i 4 raty uwzględniając faktyczne nakłady inwestycyjne oraz dotychczas uiszczone opłaty w 1 i 2 racie. Propozycje zapisu przedstawiamy w odrębnym dokumencie.
5. W odniesieniu do wątpliwości związanych z ewentualnym zwrotem zapłaconych opłat za wydanie pozwolenia na wznoszenie sztucznych wysp, w przypadku niezrealizowania inwestycji z przyczyn niezawinionych przez inwestora, ze względu na trudności w przygotowaniu w krótkim terminie stosownych zapisów, które musiałyby uwzględniać szereg uwarunkowań, proponujemy aby ewentualne rozwiązania tej kwestii zostały zaproponowane w projekcie rządowym.

MACIEJ STRYJECKI

